

3. Dec. 1974

FAKTA

Dato:
3. Dec. 1974

Sidetal:
Rød blå bd 21 s. 13-20

TRANSSKRIFTION

3-12-74

Bemalinger på:

1. Aviser.
2. Ugeblade.
3. Bogsider.
4. Indpkningspapir.
5. Konvolutter.
6. Trækpapir.
7. Cigaretpakker og uden emballage.

Ser jeg tilbage på hele produktionen af "R+B" hvad er det så jeg arbejder henimod – bevidst – ubevidst?

De to farver giver mig de farvemuligheder jeg har behov for, jeg har forsøgt at skifte dem ud med andre farvepar, men ingen har kunnet erstatte dem. Ved hjælp af dette engang for alle valgte farvepar er jeg kommet udover farvevalgs dilemmaet, selvfølgelig forbundet med alle de misfortolkninger som følger med en privilegering af sådan to farver. Selvfølgelig har dette arbejde haft mange og stærke intentioner angående en frigørelse fra maleriet via en reducerende opløsning.

Men i det jeg har afskaffet farvevalget og privilegeret to af skalaens farver er selve malingen – bemalingen blevet central – det er den der udgør kernen i arbejdet f.eks ved hvad der bemales (og til en vis grad – hvordan) og dette er jo unægtelig stadig en proces der hører maleriets forestillingsverden til. Ved denne vægt lagt på bemalingen af et tilfældigt ofte rustikt materiale er jeg havnet i en stofflighedsæstetik – sådan vil det i alle tilfælde blive opfattet af beskueren, og således altså igen i noget malerisk.

Selvfølgelig ved at bemale avis og ugebladssider, indpkningspapir og fotoer og alle mulige andre flader er jeg kommet et godt stykke væk fra billedet, dette "noget" som foregår indenfor en ramme.

Bestandelene af produktet er dog stadig farve – flade – formstruktur, mere eller mindre maleri, kun uden besvær tilpasses maleriets æstetik. Idealet ville være helt at undgå farven, men trods mange forsøg er det ikke lykkedes mig. Farven har altfor expressive egenskaber.

Det er muligt mit udgangspunkt er forkert. Da jeg i sin tid omkring 68 startede med "R+B" var det naturligt for mig fordi jeg kom fra et arbejde med maleriet, det var udgangspunktet og det er måske dette der er forkert fordi det ikke udfra et sådant grundlag kan undgå, hvor meget man end forsøger at jonglere med det, at blive maleri i sidste ende. Jeg tvivler dog på at jeg havde, og har, muligheder for at starte andre steder fra, om der i det hele taget for mig findes andre mulige udgangspunkter.

Jeg har jo forsøgt at starte adskillige forskellige steder fra, men det er ikke lykkes for mig at finde en retning der passede mig udfra disse forskellige startpunkter, hvilket må betyde at de har været fremmede for mig, ligget

udenfor mine muligheder.

På den anden side har jeg meget ofte en følelse af at arbejdet med "R+B" indsnævre mine muligheder, hvorfor – hvordan – og hvor ved jeg egentlig ikke. Er det blevet en fiks idee hos mig at jeg vil løsrive mig fra maleriet og dets æstetik?

På en måde ja, på en anden nej. Jeg er imod alt det uvedkommende der følger med ved fremstillingen af et produkt der kan henføres under kategorien maleri. Maleriet er ifølge konventionen apriori et kunstværk hvormed følger et fetichistisk handelsobjekt, der hos enhver beskuer straks sætter hele det maleriske æstetiske maskineri igang. Hvis man anvender maleriets teknik til at fremstille tanker, propositioner der er helt modsatte denne æstetik vil produktet alene fordi det består af farve – maling – på en firkantet flad flade, trods ens modsatte hensigter alligevel blive taget til indtægt for disse og let og smertefrit glide ind under betegnelsen malerkunst.

Det jeg vil er det modsatte: at materialiserer en tanke – som handling – realitet, og ikke opvisning i formalistisk tekniske virtuosnumre som malerkunsten idag består af.

Det er derfor jeg tror mit udgangspunkt er forkert, det er derfor jeg stadig søger en form at materialiserer disse mine tanker i som ikke kan henføres under malerkunsten.

Det fortvivlende er at ingen af de muligheder som er opstået indenfor den sidste årrække i form af conceptuel, proces-art, antiart, video, foto, film o.s.v passer mig som et udgangspunkt. Der er allerede omkring disse mulige veje opstået en akademisme som er mig imod, og som for mig at se gør en anvendelse umulig – da den vil blive altfor meget (trods ens modsatte hensigter) a la mode.

Mange af disse arbejdsområder, som f.eks anvendelse af objekter, fotoer, montager o.l (som jeg jo forøvrigt har prøvet at arbejde med) rækker desuden hurtigt ind i områder af f.eks social beskaffenhed som jeg ikke interesserer mig tilstrækkeligt for til at kunne arbejde med, dertil er jeg trods alt stadig bundet for meget til selve kunsten selvom man ikke skulle tro det med de utallige udbrudsforsøg jeg har gjort.

Hele dette ovenfor beskrevne dilemma var løst hvis jeg som en selvfølgelighed faldt til ro i arbejdet med "R+B", for som jeg var inde på for nogle dage siden, det ville sikkert vise sig at det jeg virkelig ville var umuligt her (dette var jo også een af "R+B" ideens grundlæggende udgangspunkter i sin tid).

Jeg kan ikke falde til ro der hvor jeg befinder mig nu, men vil altid hellere befinde mig et andet sted. Dette er det egentlige problem og i virkeligheden er problemet maleri eller ej et overfladeproblem. Det viser sig at det kunstneriske problem når man får gravet tilstrækkelig meget i det har sine rødder i rent personlige konflikter - selvfølgelig.

Jeg vil ikke være den jeg er, men en anden, jeg vil gerne være her i Paris,

men jeg ville egentlig også gerne være andre steder, det jeg gør nu, det jeg er nu, der hvor jeg nu befinder mig o.s.v er jeg ikke tilfreds med, men håber det bliver bedre imorgen, om en måned, om et år – o.s.v

Det er manglen på at være tilstede her og NU – .

Det er problemet.

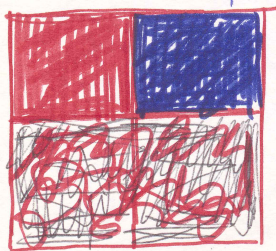
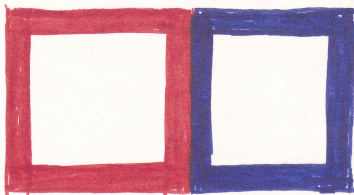
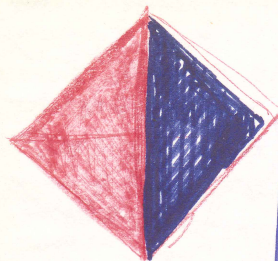
Efterhånden tror jeg ikke på ret mange ting, men jeg håber – især at jeg en skøn dag vil få en kunstnerisk åbenbaring hvor jeg kan udbrøde: ja – her er det – her er jeg – nu har jeg fundet “det”.

Med min klare forstand ved jeg selvfølgelig godt at en sådan dag aldrig oprinder for den jeg er og hvad jeg er nu vil jeg vedblive at være så længe jeg lever.

Så længe mit liv alene består i at skulle tage beslutninger, at skulle starte, at skulle have meninger, at skulle forfølge et eller andet fiktivt mål så længe vil der altid opstå problemer.

Ingen kunststillinger, bøger, tidsskrifter, samtaler kan løse dette problem det kan kun jeg og jeg helt alene.

Og løsningen er uhyre enkel: at være det jeg er og det jeg kan være og ikke ville være andet for det kan jeg hverken med guds eller menneskers hjælp alligevel blive. Om jeg fortsætter med “R+B” eller det andet eller det tredje, fjerde, femte forandre intet – det er mig det kommer an på og ikke det ene eller andet nye startsted, udgangspunkt, grundlag, form medie og hvad ved jeg?

Del kvadratiske formers
muligheder

3-12-74

Bemalings- på:

1. Aviser.

2. Ugeblade.

3. Bog sider.

4. Indpakningspapir.

5. Konvolutter.

6. Træk papir.

7. Cigaret pakker og anden emballage.

Ser jeg tilbage på hele produktionen af "R+B" hvad s. del så jeg arbej-
-der hen i mod - bevidst - ubevidst?
De to farver giver mig de farvemün-
-liigheder jeg har behov for, jeg har fr-
-siget at skifte dem ud med andre
farve par, men ingen har kunnet stålle
dem. Ved hjælp af dette engang for
alle valgte farve par s. jeg kom med
ud over farve valgs dilemmaet, selv-
-følgelig forbinde med alle de mis-
-forholdninger som følger med en
privatisering af sådan to farver.
Seriøst følger her dette arbejde haft
mange og stærke inkonkurrence angående
s. frigørelse på materiel via en
reducerende og løsnings.
Man i det s. har uafskaffet farve-
-valget s. privatiseret for af statens
farver s. selve malinger - bemalinger
blevet central - det s. den der ud-
-går væknen i arbejdet for et ved
hvad der bemales (og til en vis
grad - hvordan) og dette s. jo u-
-møstelig stadig en proces der
hører malerets presbillerings verden
til. Ved denne vægt læg på
bemalinger af et tilfældigt ofte

vist til maleriene s. 78 hvor i en
støfbyheds æstetik - sådan vil det i alle
tilfælde blive opfattet af beviserne,
og således altså igen i nogle male-
-riske.
Så vil jeg ved at le male uvis og
nogle blads sider, indpaknings papir, og
fader og alle mulige andre flader s.
B. hvor man et godt stykke
vokte du villedel, dette "nogle" som
færdig i inden for en rumme.
Bestanddelene af produktet s. dog
studie færdig flude - form strukturer
mere eller mindre maleri, men uden
besvær tilpasses maleris æstetik.
I de alle vilde være hell at undersøge
farven, men forstås mange færdig s.
der i alle lykkedes mig. Farven har
alt for et pressive øgen skabe.
Det er minde mit udgangs punkt s.
forbort. Du s. i sin tid omkring
68 startede med "R+B" var det nu-
-turloft for mig fordi jeg kom på
et arbejde med maleri, det var
udgangs punktet og det er minde
dette da s. forbort fordi det ikke
ud på et sådant grundlag kan
undgå, hvor meget man end forsøger
at jonglere med det, at blive maleri
i sidste ende. 78 færdig - dog på

at jeg havde, og har, minlykkelser for at
stærke andre steder på, om der i det
hele tuset for mig findes andre min-
-lige udgangs punkter.

Jeg har jo foreslået at stærke adskillige
forskellige steder på, men det er ikke
lykkedes mig at finde en retning
der passede mig ud på disse faste
stærke punkter, hvilket mig behøvede at
de har været gennemmede for mig,
~~derfor~~ altså uden for mine minlyk-
-heder.

På den anden side har jeg meget
afte en følelse af at arbejdet med
"R+B" i modsættelse mine minlykkelser
hvorfor - hvordan - og blevet en flits ide
- til ikke. Er det det løsnende mig på
hvis mig at jeg vil løsnende mig på
maleriet og dets æstetik?

På en måde ja, på en anden
- men de er i mod alt det uvedkomm-
- stillinger af et produkt der kom
hen fyres under kategorien maleri.
Maleriet er i følge konventionen a-
priori et kunstværk hvormed følger
et fetischistisk handelsobjekt, der hos
en hver består ~~der~~ skots sætter hele
det maleriske æstetiske maskineri i -

- gang. Hvis man anvender materialets tek-
-nik til at fremstille tanker, proportioner-
der er hell mød satte den redeste hite
vil produktet alene fordi det består af
farve-maling - på en fulkøntet flad flade,
hvis ans mød satte hensigts- udførelse
blive tuset til indtast for disse og
det er smøtepil glide ind under
betegnelsen malerkunst.
Det er vil er der mød satte: at
~~formuleren en tanke~~ materialiserer
en tanke - som handling - realitet,
og ikke oplysning i formelshite
tekniske virknes nummer som maler-
-kunsten idag består af.
Det er derfor jeg tror mit udgangs-
-punkt er forrest, det er derfor jeg
studerer søger en form at materialise-
-re disse mine tanker i som ikke
kan hen føres under malerkunsten.
Det fortrivende er at ingen af de
måder heder som er opstillet indenfor
den sidste århundrede i form af concep-
-tuel, proces-art, anti-art, video, foto,
film o. s. v. passer mig som et ud-
-gangs punkt. Der er allerede omkring
disse måder veje opstillet en utradie-
-nisme som er mig imod, og som
for mig at se går en anvendelse u-
-nødvendig - da den vil blive alt for

mange (trods ens modsatte hensigter) at la-
møde.

Mange af disse arbejdsområder, som
følelsens omvendelse af objekter, forber,
man bruger o. l. (som j's jo fremvise)
her prøver at arbejde med) revider
desuden hurtigt ind i områder af
følelsens social bestræffenhed, som j's
i hende interessere mig til strålende for
at kunne arbejde med, dertil
er j's trods alt stadig bundet for
mange at selv kunstner selvom
man i hende skulle tro det med de
målbare udtryks, trods j's her ejend.
Held dette oven for beskrevne dilemma
var løst hvid j's som en skriftfølge-
hed på det fulde til nu i arbejdet med
"R+B" for som j's var inde på for
nogle dage siden, det ville sikkert vise
sig at det j's i hende ville var muligt
her (dette var jo også en af "R+B"
ideens grundlæggende udgangspunkter i
sin tid).
Jeg kan i hende falde til ro der hvor
j's befinder mig, men vil altid ful-
dere befinde mig et andet sted.
Dette er det egentlige problem og
i hende heden er problemet maleri eller
et overflade problem. Det viser
sig altid at det kunstneriske pro-

- blenn når man får opået tilshættely
meget i det har sine rødder i rent
personlige kranftlter - selv fulgtly.
Jeg vil ikke vore den jeg s., men en
anden, jeg vil gerne vore her i Paris,
men jeg vilte egentlig også gerne vore
andre steder, det jeg gør min, det jeg
s. nu, der hvor jeg nu befinder
mig o. s. v. er jeg ikke tilfreds med,
men håber det bliver bedre imorgen,
om en måned, om et år - o. s. v.
Det er manglen på at vore tilstede
her og NV -

Det er problemet.
Efter hunden har jeg ikke på sel
mange ting, men jeg håber - især
at jeg er stadig dag vil få en
kunstnerisk arbejdsbering hvor jeg kan
udtrykke? Ja - her er "det" - her er
jeg - nu har jeg fundet "det" -
Med min vilde ferskend ved jeg
selv fulgtly godt at en sådan ting
aldrig opvinder for den jeg er og
hvad jeg er nu vil jeg vedblive
at vore så længe jeg lever.
Så længe mit liv alene består i at
stulle tage beslutninger, at stulle
stærke, at stulle have mening, at
stulle forfølge et eller andet ~~stykke~~

fiktiva mit så længe vil der altid
og stå problemer.

Ingen kunst udstillinger, bøger, kildeskif-
-ter, som taler man løse dette pro-
-blem det kan man kun få af
helt alene.

Og hvis minen er uhyre enkel: at
være det på er af det på kan
være og ikke ville være andet for
der kan på tvært mod med guds
eller menneskers hjælp alligevel være.

Om på fortsætter med "R+B"
eller det andet eller det tredje,
fjerde, femte fremmer en på og
er mit det fremre in - det
ikke det ene eller andet nye start-
-sted, udgangs punkt, grundloj, frem
medie og hvad ~~der~~ ved på?

[Handwritten signature]